

İnceleme: Kan Çiçekleri 1. Sezon ~ Dilan & Baran

Düşmanlığı Aşka Dönüştü

Diziler, Türk filmleri, Türk günlük dizileri, derin duygusal hikayeleriyle insanları bir araya getiriyor ve sosyal medya aracılığıyla uluslararası topluluklar yaratıyor. Aşağıdaki yazı, Sevda Kaygısız'ın ulusal bir İslami TV Kanalı olan Kanal 7'de çoğunluğu kadınlardan oluşan en az 8 kişilik yetenekli bir yazar ekibine liderlik ederek yapımcılığını üstlendiği, Kan Çiçekleri olarak da bilinen Türk günlük dizisi aracılığıyla "tanışan" iki kadın arasındaki bir işbirliğidir.

İngiltere'de yaşayan tanınmış bir insan hakları avukatı olan Vinita, insan hakları alanındaki engin deneyiminde kendisinin de karşılaştığı kan davası ve aşiretçilik nedeniyle hikayeye bağlanmış. New York'ta yaşayan başarılı bir psikolog olan Patti, travma, iyileşme ve dayanıklılığın karmaşık psikolojisi üzerine onlarca yıldır yaptığı çalışmalar nedeniyle hikayeye bağlanmış.

Kan Çiçeği

Günlük diziler, daha büyük bütçeli haftalık dizilerin aksine, ayrıntılı setler ve mekanların dikkat dağıtıcı unsurları olmadan simgeciliğe daha fazla güvenmek zorunda kalıyor ve bu da hikayeye ve oyunculuğa odaklanılmasını sağlıyor. Kan Çiçekleri, bizi karakterlerin her günlük hayatlarına götürerek beklenmedik derecede samimi hissettiriyor ve çok sayıda dilde sosyal medya topluluklarının günlük diziyi takip edip durmaksızın yorum yapmasıyla dünya çapında milyonları etkiliyor. Başrol oyuncularını Yağmur Yüksel ve Barış Baktas'ın, Dilan Demir ve Baran Karabey'i canlandırdıkları muhteşem oyunculukları ve kimyaları, dizinin çekim gücünü artırıyor. Kanal 7'deki bazı dini imalar, alçakgönüllülük ve gereksiz cinsel içerik eksikliği ile bu çift arasındaki yavaş yanma dayanılmaz, zorlayıcı ve kışkırtıcı.

Kan çiçeği olarak da adlandırılan gelincik çiçeği, kendisiyle bağlantılı zengin bir tarihe ve efsaneye sahip. Bunlardan biri tarlaları kapladığı ve askerlerin dökülen kanlarından yetiştiğidir; bir diğeri ise dayanıklılığı sembolize ettiği ve betonda bile olsa her yerde yetişebildiğidir. Dilan bir gün Baran'a "Bu bizi birleştiren çiçek" diyor ve bu sembol, Dilan'ın elbisesine kan çiçeği işlemesi ve Baran'ın Dilan için kan

çiçeğinden bir saç tokası tasarlamasıyla sık sık tekrarlanıyor.

Kan Çiçekleri, geçmişte acı, karanlık, intikam ve travma içinde yaşayan bir aileye genç bir kadın tarafından getirilen dayanıklılık, kefaret, direnç ve sevgi hakkında bir hikaye. Bu genç kadın Dilan, açık kalbi, azmi ve saf karakter gücüyle Karabey ailesine ışık, neşe ve şifa getirmeyi başarıyor.

Kan Davası

Baran & Dilan

Hikâye, Dilan Demir ve Baran Karabey'in ailelerinin karıştığı bir kan davasıyla başlıyor. Dilan, temiz yüzlü, güzel, zarif, parlak bir genç kadındır fakat babası Seyit'in, Baran'ın annesini öldürdüğüne ve Baran'ın Güneydoğu Türkiye'deki Mardinli Karabey aşiretinin reisi olan babası Kudret'i vurup felç ettiğine inanılır.

On yedi yıl sonra, zarif, başarılı ve genç bir işadamı olan Baran'ı, kendisinin de yaşadığı İstanbul'da Demir ailesinin izini sürerken aynı zamanda aşiretin reisi olarak görürüz. Dökülen

kanın intikamını almakla görevlendirilen Baran'dan, Demir ailesinin bir oğlunu öldürmek şeklindeki birincil aşiret yarasını uygulaması beklenir. O ise bunun yerine aşiretinin alternatif bir seçeneğini tercih eder; daha fazla kan dökülmemesini sağlamak için babasının günahlarının cezasını çekecek ve kefareti ödeyecektir, bunun için de ailenin bir kızıyla evlenecektir. Bu kız Dilan Demir'dir.

Annesi oğlunu vurmaya yerine kızını alması için yalvarırken Baran Dilan'ı bulur. Baran ve Dilan bu karşılaşma karşısında şaşkına dönerler çünkü bir gün önce Dilan'ın at sevgisi nedeniyle sık sık gittiği at çiftliğinde tesadüfen karşılaşmışlardır. Gözleri hemen kenetlenir ve aralarında bir kıvılcım varmış gibi görünür, ancak o sırada Baran yaralı atını vurmaya hazırlanırken Dilan atın önünde durup *"gözlerinin içine bak, ölmek istemiyor"* diye bağıarak onu azalar. Baran bu hareketli genç kadından biraz çekinmekle birlikte etkilenir; kadın öfkelenir ve onu kibirli bulur. Ertesi gün onu kaçıır ve bu evlilikle akan kanı durdurmazsa kardeşini öldürmek zorunda kalacağını söyler. Dilan evlenmeye zorlanmanın şokunu yaşamakla kalmaz; babasının kimseyi öldürdüğüne dair bir şey bilmemektedir ve babasının bırakın birini öldürmeyi, herhangi birini incitebileceğini kabul etmeyi reddeder.

Kaçırıldığı sırada Baran'ın aşiret lideri olarak aşırı derecede sorumluluğu vardır. Büyükannesi Azade ona evlenmesi için sürekli gelinler teklif etmekte ve bir aile kurmasını istemektedir; Baran ise buna şiddetle karşı çıkmaktadır çünkü babasından kendisine kalan işi kurmaya ve küçük kardeşi on sekiz yaşındaki Cihan'a bakmaya odaklanmıştır. Dilan eczacılık fakültesini birincilikle bitirmiştir ve Viyana'da yüksek lisans yapmak üzere tam burslu olarak eğitimini tamamlamaya hazırdır. Bütün bunları yaparken Karabey konağına sürüklenir, burada tüm hakları elinden alınır, giymesi için paçavralar verilir ve ailesiyle her türlü teması kesmesi emredilir.

Aşiretçilik

Baran Dilan'a *"Senin artık bir ailen yok. Okulun yok. Ben ne dersem onu yapmayı öğreneceksin."*

Dilan Baran'a *"Hiçbir koşulda hiç kimseye bu şekilde davranılmamalı, hiç kimseye."*

Her ne kadar *Kan Çiçekleri* gerçek bir hikayeye dayanmasa da, aşiret kan davasının kültürel bağlamı içinde genç bir kadına yönelik istismarın aşırılıklarını içeren senaristler bizi bu tür uygulamaların varlığı ve kendi kontrolleri dışındaki durumlarda sıkışıp kalan masum kadınların temel haklarının istismarı konusunda eğitiyor. *Kan Çiçekleri*'nde Dilan'ın Karabey aşiretiyle olan kan davasının çözümü için ailesi tarafından bir piyon olarak bırakılması örneğinde olduğu gibi.

Her ne kadar bu yazının yazarlarından Vinita'nın Türkiye'den aşiretçilikle ilgili bir davası olmasa da, yirmi yılı aşkın süredir göçmenlik avukatı olarak Cezayir, Fas, Libya ve Irak'tan aşiretçilikle ilgili davalarda çalışmıştır. Yıllar öncesinden öne çıkan bir vaka, on yedi yaşındaki Iraklı bir kızın bir aile anlaşmazlığı nedeniyle bir aşiretin önde gelen bir üyesiyle "reşit olmayan" bir eş olarak zorla evlendirildiği ve yasal kovuşturma olmaksızın kazara bir ölümle sonuçlanan kan dökülmesiyle sonuçlanan bir vakadır. Kurbanın aşiret ailesi, kızın ailesi tarafından kurbanlık koyun olarak verilmesini kabul etmiş ve sonunda kocası tarafından tecavüze uğramış ve kocası resmi karısını köle olarak yaşatmıştır. Vinita'nın hukuk ekibinin sığınma hakkı elde etmesiyle beş yıl sonra nihayet kaçabilmiştir ve çocuklarıyla birlikte İngiltere'de yeni bir hayata başlayabildi. Vinita, aşiretlerin aşiretten aşirete ve alt aşiretten alt aşirete değişen kendi karmaşık yasaları olduğunu öğrendi.

Baran, Dilan ile arasındaki kan davası evliliğinin temelini aşiret yasalarıyla açıklıyor: *"Benim dünyamın kendi kuralları var. Bir insan bütün bu kuralları değiştiremez ama elinden geleni*

yapabilir. Ben kan dökülmesini istemedim. Başka yolu yok... Başka kimse ölmesin, daha fazla kan dökülmesin diye bazı fedakarlıklar yaptık."

Dilan: Hikayenin Kahramanı

"Duyduğum her hakaret, yaşadığım her haksızlık beni daha da güçlendiriyor, her düştüğümde daha güçlü kalkıyorum, tüm bu rüzgarlara ve kasırgalara rağmen ayakta durduğum sürece beni Allah'tan başka kimse yıkamaz"

Çok geçmeden Dilan içinde bulunduğu durumun büyüklüğünü anlar; eğer ayrılırsa ya da Baran'la evlenmeyi reddederse, erkek kardeşi öldürülebilir. Yine de babasının Baran'ın annesini öldürdüğüne ve Baran'ın babasını ise vurarak onu felçli bıraktığına inanmayı reddeder. Dilan'ın babası Seyit, ona tapınan bir ebeveynidir ve kızının kahramanıdır. Acı dolu bir sahnede Baran onu, suçlandığı şeyi inkar etmeyen Seyit'e götürür. O anda Dilan'ın dünyası başına yıkılır ve babasının günahlarının kefaretinin ödemeye kararlıdır. Hemen *"Kudret Amca"* nın yanına gider, başını onun kucağına koyar, hıçkırarak ağlar ve bütün kalbiyle özür diler.

Dilan, Azade'nin cızırtılı, kaba, öfkeli ve derin sesinin yankılandığı koridorlarda, kasvetin yankılandığı Karabey konağında duygusal bir tutsak haline gelir. Karabey'in reisi Azade, Dilan'a en aşağılık suçlamaları yöneltirken bastonunu yüksek sesle şaklatıyordu. Baran'ın amcası, kuzeni ve küçük erkek kardeşinin yanı sıra Azade'nin Baran için seçtiği gelin Derya da Dilan'ı hor görürken, Baran'ın kan dökülmesini isteyen ailesinin bu evliliğe karşı aşırı ve pervasız muhalefeti devam ediyor.

Yürek burkan sahnelerde, Dilan'ın Azade'nin affedilemez sözlü, fiziksel ve duygusal tacizine karşı yaşam mücadelesi verdiğini görüyoruz; Dilan'a uygulanan tacizin seviyesini çoğu zaman izlemek çok zor. Baran zaman zaman Dilan'a hoyratça davranıyor, duygularıyla baş edemediği için onu itip kakıyor, Azade'nin saldırılarından zamanında koruyamadığında, Dilan'ı kelimenin tam anlamıyla yukarı kaldırıyor, tacizden düştüğünde onu taşıyor.

Dilan yaralı güzel bir kuş gibi ve Baran onun kırık kanadını onarmaya çalışıyor ama kırılmasına da izin veriyor. Dilan Baran'a "*Önce bana eziyet etmelerine izin veriyorsun, sonra merhamet gösteriyorsun*" diyor.

Baran, Dilan'a karşı asla bağımsızlık kazanamaz; onun büyüleyici savaççı ruhu, iyi kalpliliği ve sakinleştirici varlığı karşısında onu her zaman yanında ister. Baran, Dilan'la babasının günahlarının cezasını çekmesi için evlenmiştir, ancak Dilan'ın her saldırısını şaşmaz bir kararlılık ve dirençle karşılaması onu her adımda yıkıma uğrattır. Bu hikâyenin merkezinde koruma teması yer alıyor; Baran, ailesinin sert gazabına ve dış risklere karşı tutsaktan koruyucuya dönüşen bir rol üstleniyor. Ama gerçekte koruyucu kim?

Baran yangınları söndürür, Dilan ise yangınların yanmasını engeller. Kendi azmi ve cesaretiyle Kudret'in ve Cihan'ın hayatını tam anlamıyla kurtarır. Ev halkına kendini sevdiren, şefkat dolu "*Kader Abı*" Dilan'a sevgi dolu bir anne figürü olur. Zamanla Baran'ın küçük kardeşi Cihan da Dilan'a hayranlık duymaya başlar ve Dilan, Baran'ın felçli babasıyla derin bir bağ kurar. Baran'ın anneannesiyle olan ilişkisini sürekli olarak korur ve Azade'den gördüğü kötü muamelenin derinliğini ona asla anlatmaz. Kudret'in tıbbi tedavisinin değişmesine vesile olur

ve sonunda onun da hayatını değiştirir. Dilan, kurbandan Karabeylerin ve kendi ailesinin koruyucusuna dönüşürken küllerinden doğan bir Anka kuşudur. Dilan hikâyenin kahramanıdır.

Dilan ve Baran ~ Psikolojik Keşif

Bağlılıklarımız, ebeveynlerimizin ve/veya bakıcılarımızın bizi sevme ve çocuk ve ergen olarak ihtiyaçlarımızı karşılama biçimleriyle oluşur ve tüm ilişkilerimize dair anlayışımızı ve beklentilerimizi şekillendirir. Bu bağdaki bir kırılma, bağlanma yeteneğimizi bozabilir. Dilan ve Baran'ın her ikisi de çocukluk travmaları yaşamış ve travmatik deneyimlerinde farklı sonuçlar elde etmişlerdir.

Dilan yaklaşık  yaşındayken biyolojik ebeveynlerinden ayrılmış ve Demirler tarafından evlat edinilmiştir; ancak salıncakta geçen bir sahne bedensel bir anıya işaret etse de Dilan'ın buna dair bilişsel bir anısı yok gibi görünmektedir. Bilinçaltında, Dilan'ın anne babasıyla birlikte olduğu ve daha sonra onların hayatından çıkararak yerlerine başka ebeveynlerin geçtiği bu duygusal kırılmaya dair bastırılmış anılar taşıyor olabilir.

Dilan için bir başka çocukluk kırılması da (evlat edinen) annesi Hanife'nin, diğer iki (z) ocuğunu Dilan'a tercih ettiği açıkken, Dilan'ın her zaman ondan sevgi işaretleri aradığı için onu reddetmesidir. Dilan, Baran'a "Hep başımı annemin kuşağına koyup ablama yaptığı gibi saçlarımı okşamasını istedim ama hiç yapmadı" diyor. Dilan bunu kabullenmiş, muhtemelen içselleştirmiş ve eğer mkemmел bir evlat, mkemmел bir ğrenci, mkemmел bir

yardımcı olsaydı Hanife'nin onu seveceğini boşuna düşünmemiştir. Hanife ne kadar korkunç olursa olsun, Dilan büyürken babasından, ağabeyinden ve ablasından sürekli derin bir sevgi ve sıcaklık hissetmiş. Bu ilişkiler Dilan'ın güvenmesi, başkalarıyla bağlantı kurması ve derin bağlar oluşturması için bir temel oluşturdu.

Aslında Dilan babasının günahlarının kefareti öderken bir şekilde Azade'nin tacizinden ve reddinden kurtuluyor gibi görünüyor. Bunun nedeni sürekli sevgiye dayanan güçlü bir temele sahip olması mı? Yoksa Dilan güçlü kalmak için inkar etmeye ve baş etme mekanizması olarak annesinin reddini tamamen özümsememeye mi alıştı? Her halükarda Dilan, Azade'nin her korkunç tacizinden sonra hayatta kalmayı ve zarafetle ayağa kalkmayı başarıyor ve Karabey ailesini karanlıktan ve travmadan çıkarmaya devam ediyor. Babasına "bir kız ailesinin sevgisini hissettiğinde asla başını eğmez, sen bana dünyayı fethedebileceğimi söyledin, ne zaman düşsem hep senin sevgini düşündüm ve hemen ayağa kalktım" diyor. İronik olan, Seyit'in Dilan'a yaptığı tüm hikayenin en büyük zulumu, çünkü Dilan'a evlatlık olduğunu asla söylemiyor, ancak bir kan davası için onu kaybediyor.

Dilan kalbini ne kadar açık tutuyorsa, Baran da o kadar temkinli ve kimseye güvenmiyor; çünkü on yaşındayken annesinin vahşice öldürüldüğünü ve babasının vurularak bilincini yitirdiğini ve felç olduğunu görmenin çocukluk travmasını taşıyor. Kısacık bir anda güvenliği, sevgisi ve emniyeti şiddetle elinden alınmış, koşulsuz seven ebeveynlerinin yerini kontrolcü, öfkeli, depresif, küskün, intikamcı bir büyükanne almış.

Küçük yaşta ebeveyn kaybı yaşayan bir çocuk derin bir travmaya girerek korkmuş, depresif ve yalnız bir hale gelebilir ve sağlıklı bir gelişim gösterebilmek için yas tutmak ve süreçten geçmek için zamana ve alana ihtiyaç duyar. Kayıptan önceki zaman, çocuğun içsel güvenlik ve güven inşa etmesi, güvenme ve sevgiyi özümseme becerisi kazanması için çok önemlidir. Hizmetçi Kader'in (Azade tarafından değiştirilmiş olsa da) tutarlı terbiyesi muhtemelen onu tamamen içine kapanmaktan kurtarmıştır. Yine de Baran, Azade tarafından derhal olgun ve ve aşiretin sorumlusu olması için yetiştirildi, bu da gelişiminin durmasına neden oldu. Ama o içten içe hala annesinin ölümünden duyduğu suçluluk duygusunu ve suçlamayı içselleştirmiş ve bu kırılmayı hayatı boyunca taşıyarak etrafında özenle örülmüş duygusal duvarlarla sonuçlanan bir bağlanma bozukluğuna neden olan on yaşındaki çocuktur.

Duruşu gibi devrilmez - boyun eğmeyen ve hak sahibi - sözleri, iletişim kurmak için yerini küçük fiziksel hareketlere bırakıyor; başının çok hafif bir hareketi, omzunda bir seğirme, dudaklarını sıkma. Sözel olmayan fiziksel öfke patlamaları yaşıyor. Umutsuzluğunu, çaresizliğini, korkusunu, öfkesini ve nihayetinde sevgisini gösteren gözleri. Derin bir sevgiye

değil, sadece saygıya hakkı olduğunu, mutluluğa değil, sadece sorumluluğa hakkı olduğunu hissediyor. Küçük kardeşi Cihan'ın ebeveyni ve sadece onların ilişkisi aracılığıyla derin bir sıcaklığın penceresini görüyoruz.

Baran'ın bağlanma bozukluğu, 'çok yaklaşma' uyarısında bulunan fiziksel ve duygusal bir zırhla kendini göstermiştir. Ancak bu, ruhani, nazik, düşünceli, sevgi dolu ve aynı zamanda güzel bir kadın olan Dilan hayatına girdiğinde tamamen çözülür. Baran ancak Dilan'ın olağanüstü ruhu sayesinde duygusal hayatını annesinin hayatta olduğu zamana geri döndürmeye başlar ve kalbi çocukken aldığı koşulsuz sevgiye yeniden açılır.

Evlilik Hayatı

Dilan Baran'a: *'Biz hiçbir şey yapmadığımız halde cezamızı birlikte çeken hücre arkadaşlarıyız...'*

Zoraki evliliğin üzerinden çok geçmeden Baran kendini hücre arkadaşı gibi hissetmez ve onun kendisini terk etmesine dayanamaz. Dilan'a giderek daha fazla takıntılı hale gelir onu sürekli izler, uyumasını izler, Kadar Abla ile mutfakta izler, bahçede yavru kediyi tutmasını izler, babasına nazikçe bakmasını izler. Onun için kapsamlı bir gardırop satın alır, etkinlikler için özel kıyafetler de dahil, artık paçavralar yoktur. Ailesiyle birlikte yemek masasında onun yanında oturması için ısrar eder. Onu sahilde birlikte yürüyüşe çıkarır, onunla çocukluğu hakkında konuşur, onu sahildeki kafelere götürür, tüm aile etkinliklerine katılmasını ister. Onunla başka hiç kimseyle konuşmadığı gibi konuşur.

Çoğu zaman birlikteler, birçok sahne Baran'ın yatak odasında geçiyor, yatağının yanındaki kanepede uyumakta ısrar eden Dilan'la paylaşıyorlar. Burası onların sığınağı haline gelir. Birbirlerine bakarak uyurlar, sabah birbirlerine bakarak uyanırlar, aynı tuvaleti paylaşırlar, birlikte yemek yerler. Koruma olarak başlayan şey hızla aşka dönüşür, bu da Baran'ın kendinden nefret etmesini tetikler, çünkü Dilan'ın sadece kefaret ödediği için değil, özgür iradesiyle onunla kalmak istemesini arzular. Dilan ona sürekli babasının günahlarının kefaretinin ödemek için orada olduğunu söylerken, o da ona sürekli karısı Dilan Karabey olduğunu söyler. Çifte standart uyguladığı için son derece güvensiz ve kusurlu bir kocadır; sahiplenici ve kıskançtır ve ona karşı sorumlu olması gerektiğine inanmaz, diyecek bir şeyi yoktur ve sevgisini kendisine bile ifade edemez. Kadının her zaman kendi otoritesine boyun eğmesini talep ederken, kadın onun gözlerinin içine bakıyor, ona meydan okuyor ve her adımda onun dengesini bozuyor.

Baran'ın kendi içinde verdiği mücadelenin ortasında Dilan, çektiği acılara soğukkanlılıkla katlanmakla kalmaz, ondan asla korkmaz. Ona bağırıyor, kabuğunu kırıyor ve ısrarla onun ve ailesi için hayatı daha iyi hale getirmeye çalışıyor. Evli bir çift gibi didişiyorlar, evli bir çift gibi birbirlerini kolluyorlar ve birçok çalkantı boyunca, her felaket onları birbirine yaklaştırır, karşılıklı anlayışta bir derinlik yaratır. Baran'a çok düşkündür, ona bağlıdır, ona güvenir, ama yine de Baran'ın ona değer verdiğini bilmesine rağmen duygularını ona ifade edemez.

Kırılganlığı içinde Dilan'ın kendisine asla aşık olamayacağına inanır ve ona aylarca umutsuzca aşık olur. İlk aylarda Baran, zorla evlendirildikleri gece verdiği Dilan'a "dokunmama" sözüne sadık kalır. Ama gerçekten istemektedir. O kadar çok istiyor ki, sürekli kendini durduruyor, ona uzanıp dokunmak isteyen elini tutup sıkıca yumruk yapıyor ve ondan uzaklaşıyor. Dilan

onun dünyasının merkezidir, ona duyduğu arzu elle tutulur ve Dilan'ın düşüşünü yakalayıp onu taşıırken şeffaflaşmaya başlar, sadece ona dokunmak, ona sarılmak, gözlerine bakmak, kokusunu içine çekmek ve ona tutunmak ister.

Aşk Hikayesi

Zorla evlendirildikleri ilk gece:

Dilan: *"Hayır, hayır, lütfen bana dokunmayacağına söz ver, bunun için burada değilim..."*

Baran: *"Bırak sana dokunmayı, seninle aynı havayı solumak bile istemiyorum!"*

10 ay sonra:

Baran: *"Sensiz nefes bile alamıyorum Dilan. Hep yanımda olmanı istiyorum, sen yoksan ben de yokum, sana aşığım."*

Dilan : *"Beni korumak için attığın her adımda kalbini gördüm. Herkesten sakladıklarını gördüm. Zaman geçtikçe düşmanlık aşka dönüştü! Hayatımı seninle geçirmek istiyorum."*

Baran'ın Dilan'a karşı giderek büyüyen aşkını neredeyse en başından beri izliyoruz. Dilan'a olan aşkı ve arzusu çok güçlü hale geldiğinde ve artık duygularını bastıramadığında, onun gözlerine bakmayı bir sonraki seviyeye taşır ve ona dokunmaya başlar. Dilan karşılık vermez, ancak ona yakın olmasına izin verir, hatta gözlerini kapatarak dokunuşunu kabul ettiğini görürüz.

Baran'ın Dilan'ın saçlarını taraması, gözyaşlarını silmesi, yüzünü okşaması, onu battaniyeye sararak oyalaması, onunla dans etmesi, tokasını uzatması, saçlarına dokunması, saçlarını koklaması, saçlarını okşaması, saçlarını taramasından bahsedebilir miyiz... yine... samimiyet, tutku ve duygusallık seviyesi artıyor. Sonunda Baran bu aşka boyun eğdiğinde ve karşılık gördüğünde, sanki bastırılmış tüm duyguları taşıyor ve neşeli, oyuncu, etkileyici, sıcak, açık yürekli oluyor ve gözlerini ve ellerini Dilan'dan uzak tutamıyor. Kelimenin tam anlamıyla onu öpmeden duramaz. Ona evlenme teklif ediyor, bu kez gerçekten ve sonuç nefes kesici.

Kan Çiçeği Açıyor

Kan Çiçekleri, yavaş ve planlı ilerleyişi, muhteşem oyunculukları, akıllı senaryosu ve büyüleyici başrol çiftiyle bizi içine çekiyor. Dilan ile güçlü bir kadın kahraman yarattılar ve sezonun sonundaki muhteşem uçurumdan sonra, yazarlar dizi devam ederken enfes bir aşk hikayesi geliştirme fırsatına sahipler ve uluslararası topluluklar ve izleyen milyonlar Dilan'ın güçlü ve kararlı karakterinin daha da sağlamlaşması ve uyum ve aşk yolundaki tüm engelleri yenmesi için kök salıyor. Baran'ın dediği gibi *"Artık güzel bir yoldayız, yeni bir sayfa açtık. Akan kanı durdurmak için evlendik ama Dilan'ın masumiyeti, çabası, vicdanı her şeyi değiştirdi."* Bu sıra dışı çiftin, Baran'ın annesinden Dilan'a olan aşkını sürdürmek için bir işaret istemesiyle mezarlıkta mucizevi bir şekilde açan kan çiçeği gibi çiçek açmasına izin verin.

Bir hayranın yaptığı bu düzenlemeler, Dilan ve Baran arasında gelişen aşk ve yakınlığı ifade etmek için görsel dokuyu güzel bir şekilde ekliyor. Credit: Seda Lilya @lilyaxzc, Instagram

Bu çok bölümlü dramının 2. sezonunun 18 Eylül'de başlaması planlanıyor. Düzenli izleyicileri, yukarıda tartışılan temaların arka planında bu güzel aşk hikayesinin büyümesini heyecanla bekliyor. Umarız bu yolculukta bize daha fazla kişi katılır!

Makalenin telif hakkı (c) Kuzey Amerika TEN, Dr. Patti Feuereisen & Vinita Templeton

Tüm video klipler ve fotoğraflar ilgili sahiplerine aittir. Hiçbir telif hakkı ihlali amaçlanmamıştır. Lütfen yeniden basmadan önce izin isteyiniz. Bu makaledeki bilgilere atıfta bulunurken lütfen uygun alıntılarını sağlayın. Kaynaklara makale içinde bağlantı verilmiştir.